

Aviators materiel mens flyvningen foregik fra Aalborg

Spil:

Lincoln direktionsvogn, hvor alle sæder med undtagelse af føresædet var fjernet, en tromle med 800 meter wire monteret på højre baghjul og wirestyr på højreforskærm. Når højre baghjul var klodset op og differentialen spærret på det ene hjul, kunne spilføren klare starter ved at stå op ved rattet (der var soltag, der kunne skubbes tilbage) ved hjælp af håndgastaget.

(i drift ca 1947-48). Solgt til Norsk klub i 1954.

En aften kom Svend Westergaard ned for at køre Lincolnspillet i hangar. Vi kørte ad den lange rullevej og Svend ville se hvad den gamle spand kunne præstere, så gassen kom i bund. Først da vi kom til forpladsen og skulle dreje til venstre for at komme til hangaren, viste det sig at bremserne ikke var ret meget værd. Med den høje fart tippede bilen så den kørte på to hjul plus wiretromlen, der i sig selv vejede 400 kg. Gnisterne føg fra cementen, men tromlen bremsede heldigvis noget så Svend kunne dreje noget mere og kun strejfe et motorfly, der holdt parkeret. Derefter et drej til den anden side og så trillede vi i hangaren og standsede med et bump, da kofangeren ramte bagvægen. Der skete ingen skader, men vi tre i strandstolene bagi lå rodet sammen med stole og jerrycans .

Det lille spil: 2 hjulet spil, der kunne trækkes af et andet kørtøj, større motor og 1200 m wire, sidegående wirestyr med wiresaks. Når der manglede ild til cigaretter, dyppedes en klud i benzintanken, et kabel til et tændrør blev løftet og lagt på kluden, tændingsnøglen blev drejet og straks var der ild. Byggeår ukendt.

Det store spil: bygget af Pedershåbs Maskinfabrik som gave til Aviator ved 25 års jubilæum i 1957. Kraftigt, driftsikkert spil, en tromle. Øgede startkapaciteten, da to spil kunne bruges, ofte med en spilfører, der løb frem og tilbage mellem spillene. Ikke selvkørende. At Pedershåbs Maskinfabrik bidrog med så flot en gave skyldes, at Aviatormedlem P.H.Nielsen var søn af ejeren af Pedershåbs Maskinfabrik.

Wirehentere:

I starten hundehold, 3 mand på hvert hold. Når en start var gået og wiren kørt ind, tog 3 mand fat og trak wiren ned til startstedet. Samtidig begyndte 2. hold at gå op til spillet, så de var klar til at trække næste wire tilbage. Sommetider blev en hest lånt af en landmand, men det blev helt galt, da en doven gående kusk "lånte" en cykel (som var en mangelvare), bandt wiren fast under sadlen og tøjrede hesten seletøj foran på cykelstellet. Da flyvningen blev indstillet og hesten afleveret, var cyklen blevet trukket så lang og lav, at pedalerne ikke kunne køre rundt uden at ramme jorden.

Hannibal. En udtjent Ford A, der blev strippet for alt, bortset ramme med hjul, motoren, brandskot, rat, pedalgear og brændstoftank . Til chaufføren blev der monteret et høstbindesæde og bagtil en krog til wiren. Byggeår ukendt, blev dømt

udtjent i 1952, da Fergusonen blev købt.

Hannibal var ikke stabil, den kunne springe i gear af sig selv. Det skete en dag og Hannibal begyndte at køre uden fører hen mod et parkeret fly. Niels Jørgen Christensen - bror til Pollerik - sprang til, greb fat i rattet for at dreje Hannibal væk fra flyet, faldt, blev slæbt af Hannibal og fik det ene ben kørt over af Hannibal. Det medførte en livslang knæskade. Niels Jørgen hed derefter ikke andet end Snuble Carl, Hannibal endte sine dage i 53 eller 54. En efterårsdag med kraftig blæst, sad en lille gruppe af unge i klubhuset og manglede noget at lave, så noget måtte vi finde på. En af de gamle tyskerfaldskærme – som var blevet ”organiseret” fra lageret af tyske jagerfly, der efter krigen lå med optrukket understel bag den store hangar – var blevet kasseret som brugbar, så en eller anden kastede ud i luften, at det kunne være sjovt at se om så'n en faldskærm kunne trække Hannibal! Der var ikke langt til handling. Finn Kaj blev dømt til testchauffør og Hannibal blev hentet frem fra mørket og trukket op mod den store startbane. Derfra var der mindst 1200 meter til den store hangar. Finn Kaj blev udstyret med en styrthjem – eller noget der lignede – og faldskærmen blev bundet fast til Hannibal's køler, der blev fastholdt af påsvejsede jernstænger. To mand kastede faldskærmsstoffet op i vinden og Hannibal gav et hop!

Og så tog fanden ved Hannibal. Den forsvandt i rasende fart, selv om vi andre masede os sammen på Fergusonen, kunne vi slet ikke følge trop. Men så sagtede Hannibal farten, Finn sad stille og klamrede sig stadig til rattet. Faldskærmen havde revet køleren af Hannibal og forsvandt i det fjerne.

Resten af Hannibal blev med Fergusonens hjælp slæbt ned til værkstedet, men hvor vi fandt faldskærmen husker jeg ikke

Ferguson: Et vidunder af wirehenter. Stærk, stabil, købt i 1952 vistnok som ny for kr 8000 af en forhandler, der havde sympati for Aviator, og som skaffede tilladelse fra både Valutacentralen og Marshall-hjælpen.

Flypark:

anskaffet	registrering	type	solgt/slettet
1938	OY-3	Stamer-Lippisch	1946
1938	OY-11	D.S.U. Skoleglider	1948
1946	OY-58	S G 38	1954
1951	OY-125	2G	1954
1947	OY-AXA	Grunau Baby II B	1954
1950	OY-AXL	Grunau Baby II B	
1954	OY-AXP	Bergfalke II	
1954	OY-AXU	Spatz	
1957	OY-AYX	Ka 6 Rhönsegler	
1956	OY-???	Hütter 17 (foræret)	
1961	OY-AYX	K 8B	
1962	OY-AYX	Ka 6 cr	

Ovenstående informationer er hovedsageligt hentet fra ”Compleat Civil Aircraft Registers og Denmark” og de er ikke alle korrekte.

Transportvogn:

En hjemmelavet transportvogn til alle klubbens flytyper. Formet som et langt rør, med gangsti i midten og døre i begge ender. I en periode havde klubben en aftale med Falck, gående ud på at når et medlem var udelandet med et fly, kørte Falck ud til lufthavnen og hentede transportvognen og med den kørte ud til landingsstedet, bistod med at skille flyet ad og så bringe fly og transportvogn tilbage til den store hangar på Aalborg lufthavn.

Aftalen ophørte, muligvis efter at transportvognen under vejs over Limfjordsbroen rev sig løs fra Falck bilen og kørte op på fortovet ved siden af Falckbilen !!, hvorpå den vakse Falck chauffør også drejede motorkøretøjet ind på fortovet og klemte transportvognen fast mod rækværket. Så blev Falck opmærksom på, at en transportvogn ikke nød samme omsorg som et svævefly!

Derefter anskaffede Aviator en ældre Chevrolet med krog bagpå, og en mekaniker fra et bilværksted blev medlem – gratis. Men det stoppede da mekanikeren brugte bilen for meget til privatbrug.

Hvad der skete derefter vides ikke, muligvis var der så mange bilejere i klubben efterhånden, at det var til at finde et medlem med krog monteret på bilen.